

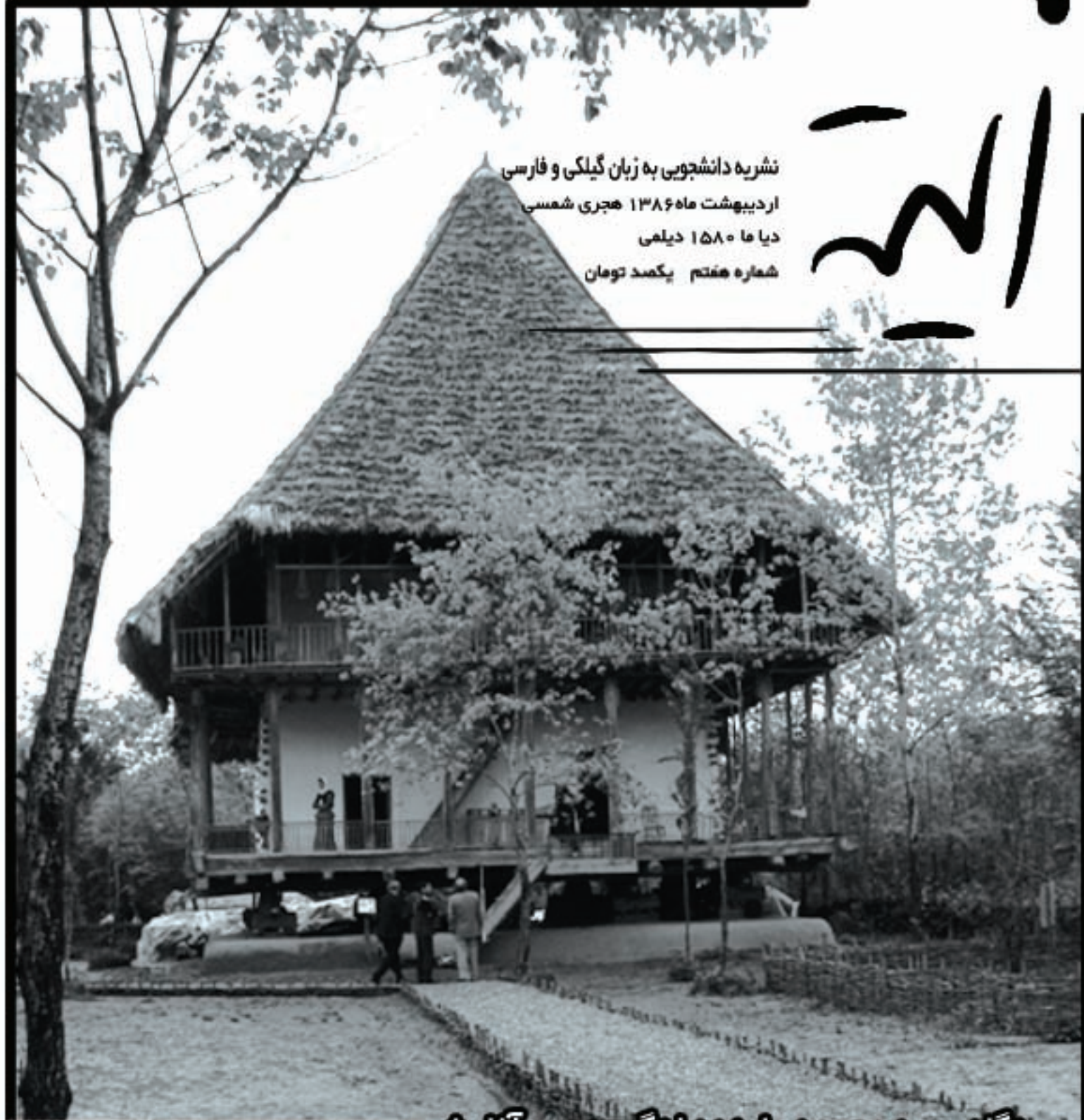
آینه

نشریه دانشجویی به زبان گیلکی و فارسی

اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ هجری شمسی

دیا ما ۱۵۸۰ دیلمی

شماره هفتم یکمصد تومان

نگاهی به محمود پاینده لنگرودی و آثارش

به بهانه روز معمار (نیم نگاهی به شهر)

اتحاد ملی در زبان قومیت گرایی در عمل

معرفی هنگامه اخوان

شوراهای شهری

تاکسی مثن

زیتہ

zite

نشریه فرهنگی، هنری، اجتماعی به زبان های گیلکی

و فارسی

نشریه دانشجویی زیتہ در راستای زنده نگاه داشتن و معرفی فرهنگ و هویت بومی گیلان و گیلک گام برمی دارد و به هیچ کس و هیچ کجا وابسته نیست .

مدیر مسئول : بهنام پوررجب زاده

سر دبیر: سارا ثابت

گرافیک و صفحه آرایی: حامد آهکی، سارا ثابت

دوست عزیز ، اگر دل تو نیز برای فرهنگ و زبانت می تپد ، و اگر چیزی برای گفتن داری ، دست به کار شو و برای ما به زبان گیلکی مطلب بنویس .
منتظریم .

آدرس ما: **zite_zite@yahoo.com**

اطلاعات بیشتر را از مسئول فروش نشریه بخواهید .

مطالب منتشر شده لزوماً دیدگاه نشریه نمی باشد

فهرست:

وانی ویس 2
(محراب پورفرج)

سخن سردبیر 3
(سارا ثابت)

ایته توصیف- ایته درد دیل 3
(محراب پورفرج)

خبر 4
مقاله:

به بهانه روز معمار
(نیم نگاهی به شهر) 5
سارا ثابت

اتحاد ملی در زبان، قومیت گرایی در عمل 6
(حامد آهکی)

شوراهای شهری 6
(میر عماد م. موسوی)

گزارش 8
(سارا ثابت)

درجیک 10
شهاب گرکانی

سوسن چلچراغ
نایاب ترین گل دنیا در حوزه آبریز خورگام 11
مهدی امیری نظری بره سری

تونگولی (معرفی سایت) 12
محراب پورفرج

بازارمچ 13
مهاجر معتمدی لشت نشایی

توقایی (عاشقانه) 13

واگردان:

پرسشنامه 15
(بهنام پوررجب زاده)

سرجوخه 16
(تینا توحیدی)

خاطره (برای اردشیری که بزرگ بود) 16
(امیر علیجانی پور)

همه تان "فیلم 300" ببینیم. خیلیانم اونه اعتراض بوکودیم. اینترنت میان "گوگلی بمب" چاکودیم. شعر بوگوفتیم و ترانه چاکودیم و اونه میان کل تمدن غربی سوال جیر ببردیم. حتی امی دولتلم ا میان ساکت نینیشته.

حالا کاری به دولت واکنش نارم یا نخایم امی نوع اعتراض رو بحث بوکونم، می گب فقط امی نفس واکنشه رو ایسه. اما اعتراض بوکودیم چون خیال کودیم کی امی فرهنگ و تاریخ در خطر. ا موضوع رو حساس بیم. چون فکر کودیم امره توهین بوبوسته داره. چون خیال کودیم انم اینه توطئه ایسه.

اما چن ته سوال می ذهنه قفلک دهه:

چره امان فقط ا فیلم رو یا مثلا خلیج فارس رو حساسیت نیشان بدئیم؟ فرض بوکونیم موضوعی ا فیلم اینه دیگر جه قومان امی کشور بو، بازم هتو حساسیت نیشان دئیم؟ اصلا آیا امی تاریخ و فرهنگ فقط کوروش و داریوش و خشایارشا میان خولاصه به؟ پس امی مردوم و باخی امی قومان امیان چیکارئیدی؟ اصلا انه قبول داریم کی امی کشور و امی فرهنگ و امی تاریخ، اقوام و کوچی فرهنگان و زوانان جا تشکیل بوبوسته داره یا فقط اینه قوم و اینه زوان و اینه فرهنگ به رسمیت شناسیم؟ اگر ایسمان رو حساسیت داریم، مثلا خلیج فارس رو، چره مثلا کاسپین رو ا حساسیت وجود ناره؟ تازه اونم زماتی کی تمام دونیا ا نامه قبول داره و امان امی دستان امره ا نامه عوضه کونیم. ا موضوع کی نه بیانیه خایه، نه پتیشن ایمضا کودن خایه و نه بمب چاکودن. فقط وا امی اینه غلط ذهنیه عوضه کونیم. و می آخری سوال: وقتی اما خودمان تاریخه فقط دو سه تا پادشا میان خولاصه کونیم، نوا انتظار بداریم کی اینه فیلم امره امی کل تاریخ به خطر دکفه و اونه جه دست بوشو ببیدینیم؟

همه فیلم 300 را دیدیم. خیلیها هم به آن اعتراض کردیم. در اینترنت "بمب گوگلی" ساختیم. شعر گفتیم و ترانه درست کردیم و در آن کل تمدن غرب را زیر سوال بردیم. حتی دولت ما هم در این میان ساکن ننشست.

حالا کاری به واکنش دولت ندارم یا نمی خواهم روی نوع اعتراضات بحث کنم، حرف من فقط درباره نفس واکنش ماست. ما اعتراض کردیم چون فکر می کردیم که فرهنگ و تاریخ ما در خطر بود. چون روی این موضوع حساس بودیم. چون تصور می کردیم که به ما توهین شده. و چون خیال می کردیم که این هم توطئه ای دیگر بوده.

ولی در این میان چند سوال ذهنم را قلقلک می دهد: چرا ما فقط روی این فیلم یا مثلا روی نام "خلیج فارس" حساسیت نشان دادیم و می دهیم؟ فرض کنیم موضوع این فیلم یکی دیگر از اقوام کشورمان بود، باز هم به همین شکل حساسیت نشان می دادیم؟ اصلا آیا تاریخ ما فقط در کوروش و داریوش و خشایارشا خلاصه می شود؟ پس مردم ما و بقیه اقوام ما در این میان چه کاره اند؟ اصلا این را قبول داریم که کشور ما و فرهنگ ما و تاریخ ما، از اقوام و خرده فرهنگ ها و زبانهای گوناگون تشکیل شده یا فقط یک قوم و یک زبان و یک فرهنگ را به رسمیت می شناسیم؟ اگر روی نامها (مثلا روی خلیج فارس) حساسیت داریم، چرا به طور مثال روی نام کاسپین این حساسیت وجود ندارد؟ تازه آن هم زمانی که همه دنیا این نام را قبول دارند و ما با دستان خودمان این نام را عوض می کنیم. این موضوع که نه بیانیه دادن می خواهد و نه پتیشن امضا کردن و نه بمب درست کردن! فقط باید یک ذهنیت غلط خود را اصلاح کنیم.

و آخرین سوال من: وقتی که ما تاریخ خودمان را فقط در دو یا سه پادشاه خلاصه می کنیم، نباید انتظار داشته باشیم که با یک فیلم، کل تاریخ ما به خطر بیافتد و آن را از دست رفته ببینیم؟

ایته توصیف - ایته درد دیل

محراب پورفرج

تاکسی مئن نیشته بوم کی ایوارکی می جلویی و راننده شروع بوکودید به گب زن . راننده گفتی : " من هه محلّ میان (چاربران) به دونیا باموم ، ولی هی زمت نگم کی من رشتیم ، انقدر کی ا رشتیان و گیلانیان جا بد بیدئم . اصلا نانم چره ا شومالیان اُتویدی؟

هر چی می گوشه تیجا کودم کی بیدیم اونّ منظور چیه و چره ا حرفانه زنه ، نفهمستم . اصلا چی بدی بیده بو کی اوتو گفتی ؟ ایتا زناک کی اونّ ورجا نیشته بو ، اونّ حرفّ پسه بیگفته و بوگفت : " آهان ، راست گی . امان خودمان دو ته زاما داریم ، ایته ایصفهانی و ایته جونوبی ، هر دوتان رحمت دارید به گیلانیان . "

هنده هر چی خاستیم اوشانّ حرفانّ دلیله بفهم کی چیه ، نفهمستم . می امره بوگفتم : " اُتو ، امان انقدر بد بیم خودمان خبر ناشتیم ! هر چی بدیه امی مئن ناها ؟! یعنی هی ذره خوبی امی مردومّ مئن ننا ؟! "

نه ، من نناتم ا حرفانه باور بوکونم . هر قومی هر چقدرم کی بد ببه ده چار ته خوبی کی داره ! امانم هتو . اگر ده ته بدی بداریم ، چار تایم خوبی داریم . اما امی درد ایته چیز دیگری ایسه کی باعث به اما اتویی خودمانّ ره حرف چاکونیم .

ایته بدترین نقص امی جی هنی ایسه کی امره باور نوکوده داریم . امی کوچه بدیانه پيله کونیم و امی خوبانه کوچیکه کونیم یا اصلا نیدینیم . خیال کونیم هر چی کی داریم بی ارزشه و هر چی دیگران داریدی حتما خوبه .

چره امان یاد بیگفته دریم کی همش خودمانه تحقیر بوکونیم ؟

از او زمت کی خودمانه بشناخته دریم ، امی پئر و مار امی امره گیلکی گب نژئید . چره ؟ لاید فکر کودید امی زبان کی درست و حیسابی زبان نیه ! اصلا ارزش ناره ! از او زمت کی ایته کوچی زای بیم یاد بیگفتیم کی هر کسا بیدئیم کی شندره لباس دوکوده داره بیگیم کی گالشانه مانه !

هر چیه کی دینیم زشت و بی کلاسه ، گیم : اوف ، اوف ، اوف ... اُن کی گيله مردیه ! خولاصه هر چی بدیه ، خودمانه نسبت دهیم . بعد دینیم خودمانّ تعریفّ امره چی بد قومی ایسیم و بعد ده او زماته کی سعی کونیم از امی گیلکی اصالت و هویت جودا ببیم .

هسا نخایم دونبالّ امی ا رفتارانّ دلیل بشم ، چون نخایم شیمی سره بدرد باورم ولی هن قدر دانم کی اگر خاییم دیگرانّ ورجا ارج و قرب بداریم و بتانیم اوشانّ میان سر بولندا کونیم ، اگر خاییم خودمان و امی شهر و دیار پیشرفت بوکونه ، اولی شرط انه کی خودمان ، خودمانه باور بوکونیم . نوا خودمانه دستکم بیگیریم . وا بدانیم کی هر چند بعضی بدیانه دریم اما وا سعی بوکونیم کی اوشانه خودمانّ جا دور بوکونیم ، نه ان کی امی اصل و هویت جا فرار بوکونیم ، و انم بدانیم کی بدیان ورجا ، خیلی خوبیانم داریم کی وا به اوشان گولاز بوکونیم .

شماره ی جدید زیته را در حالی از نظر می گذرانید که سال 85 با تمام وقایع خوب و بد آن به پایان رسیده و هم اکنون در بهار 86 قرار داریم. به عنوان عضو کوچکی از خانواده مطبوعات دانشجویی باید عرض کنیم سالی که گذشت تنها در عرصه مطبوعات با توقیف 34 نشریه همراه بود . و این در حالی است که در قانون اساسی، مطبوعات به عنوان یکی از مهم ترین ارکان نظام به شمار می آیند. هر چند در اواخر سال 85 پس از چندین ماه انتظار به هر تقدیر محمود احمدی نژاد رئیس جمهوری ایران به گیلان سفر کردند و از کارگران کارخانه ایران الکتریک گرفته تا زنان زحمت کش ، کشاورز و عفیف گیلانی را مورد دلجویی قرار دادند و طرح های بسیاری توسط ایشان در دستور کار قرار گرفت که برای نمونه می توان به توسعه و بازسازی بافت فرسوده شهر رشت حول محور خواهر امام اشاره کرد (امیدواریم این طرح ها طوری اجرا شود که تاریخ شهر نشینی ما هم جایی برای ماندن داشته باشد).

"تازه سال" رسید و ما دوباره آماده می شویم که شماره جدیدی را منتشر کنیم. جشن هسته ای گرفتیم، روز ملی شوراها را برگزار کردیم اما مشکلات فراوان گیلان که از جنس دیگر نقاط ایران است پیش چشمانمان اند. با جامعه ای که هر روز دلهره تازه ای را تجربه می کند. با اعتصاب معلمین که شاهدش بودیم. با مشکلات کارگران و دانشجویها و.....

قرار است در سال جدید هم از هویت و فرهنگ خودمان بگویم و در این جامعه که وصفش رفت و برای دوست هم سن و سالی که شاید به خاطر لباس و طرز پوشش پایش به کلانتری باز شده از این مسائل انتزاعی حرف بزنیم. مانده ایم، او گوشی برای شنیدن این حرف ها دارد؟ نمی دانیم این «قهر ورزی» جایی برای کار امثال ما باقی می گذارد؟...

با این حال ما هنوز بر عقیده مشترکمان پای بندیم و برای فرهنگ و زبان و هویت مادری خود تلاش می کنیم تا شاید از این راه بتوانیم به سهم خود در «هم زبانی» این مردم قدمی برداریم. به باور ما بسیاری از نابسامانی های موجود از نبود زبان مشترک بین اقشار مختلف سر چشمه می گیرد.

نمی توانیم خوشحالییمان را از پیوستن دو دوست عزیزمان مهاجر معتمدی و شهاب گرکانی پنهان کنیم . پس ورودشان را به نشریه گرامی می داریم.

در پایان امیدواریم شما همچون گذشته مخاطب ما و منتقدمان باشید و از همه مهم تر در راهرو های دانشگاه زیته را از ما بخواهید .

صعود تیم پگاه به لیگ برتر

تیم فوتبال پگاه گیلان در بازی برگشت از مرحله پلی آف لیگ دسته اول کشور با برتری برابر تیم شهرداری بندرعباس به رقابتهای لیگ برتر صعود کرد. در این دیدار تیم فوتبال پگاه گیلان با نتیجه دو بر صفر حریف خود را شکست داد. این مسابقه عصر روز پنجشنبه در ورزشگاه شهید عضدی شهرستان رشت و در حضور بیش از ۲۵ هزار تماشاگر برگزار شد. گلهای این دیدار را " رضا مهدوی " در دقیقه ۵۱ و " امین محتشمی " از روی نقطه پنالتی در دقیقه ۸۲ به ثمر رساندند. قضاوت این دیدار را " رحیم رحیمی مقدم " با کمکهای " حسین نجاتی " و " سیدحسن نوشه‌ور " به عهده داشتند. در این دیدار " میلان استایونفسکی "، " سیامک فراهانی " و " علی نیسی " از تیم پگاه گیلان از داور مسابقه کارت زرد دریافت کردند. تیم فوتبال پگاه گیلان با کسب این پیروزی و با توجه به تساوی در دیدار رفت، به رقابتهای لیگ برتر صعود کرد.

بزرگداشت فرهنگ توحیدی

گروه تئاتر خانه ی فرهنگ گیلان به مناسبت سالروز درگذشت هنرمند برجسته ی تئاتر گیلان « فرهنگ توحیدی » نشستی را با حضور محمد علی فرمند بازیگر و دوست نزدیک فرهنگ توحیدی برگزار خواهد کرد . از جمله کارهای به یاد ماندنی زنده یاد توحیدی در مقام کارگردان می توان به نمایش های مسلخ (کشتارگاه)، چنگیز در آیین های خوارزم و بانوی سپیده دم اشاره کرد.

شایان ذکر است نشست فوق روز چهارشنبه ۲۶ اردیبهشت ماه ساعت ۵ عصر در خانه ی فرهنگ برگزار خواهد شد و ورود برای علاقه مندان آزاد است.

اعضای شورای شهر رشت و سمت هایشان

محمد رضا قاسمی - سخنگو و رییس شورا / محمد حسن عاقل منش - رییس کمیسیون فرهنگی شورا / غلامحمد مباحی - خزانه دار شورا / محمد حسن خواه - نایب رییس کمیسیون فرهنگی شورا / غلامرضا خاکسار - عضو شورا / محمد محمودیان - رییس کمیسیون توسعه و عمران شهری / موسی ناصح - رییس کمیسیون بهداشت و محیط زیست.

محمد رضا قاسمی

غلامرضا خاکسار

هر دو هفته ، یک زبان از صحنه ارتباطات جهانی محو می شود

خبرگزاری میراث فرهنگی-میترا اسدنیا : دبیرخانه واحد زبان های درخطر سازمان یونسکو اعلام کرد: «طبق بررسی های انجام شده ازسوی این مرکز روشن شده است که از میان شش هزار زبان زنده دنیا به طور متوسط در هر دو هفته، یک زبان می میرد.» در بخش دیگری از این اطلاعیه آمده است: «طبق آخرین بررسی های انجام شده از سوی کارشناسان یونسکو اساسا بیش از 50 در صد از تمامی 6 هزار زبان زنده دنیا در معرض نابودی هستند.»

دراین گزارش همچنین برآورد شده است که 98 درصد از شش هزار زبان دنیا تنها توسط 4 در صد از جمعیت جهان تکلم می شود.

کارشناسان همچنین اعلام کرده اند که 90 درصد از زبان های زنده دنیا هیچ حضوری در رسانه های فراگیر جهانی همانند اینترنت ندارند و در این میان 80 در صد از زبان های رایج در کشورهای آفریقایی اساسا فاقد رسم الخط و املا می صحیح هستند.

دبیرخانه یونسکو همچنین به اهمیت زبان ها به عنوان گردونه های سیستم های ارزشی و بیان فرهنگی اشاره کرده و تاکید کرده است که با توجه به نقش مهم و موثری که زبان در تعیین هویت فرد و گروه های انسانی دارد، زبان ها نه تنها ابزاری بی نهایت ضروری در ارتباطات انسانی تلقی می شود بلکه همچنان ترجمان نگرش و چشم انداز انسان ها به جهان هستی نیز خواهد بود. بنا براین برنامه زبان های درخطر یونسکو ارتقا و حفاظت از زبان های درخطر و نیز تنوع زبانی را به عنوان یک بخش بنیادین از میراث زنده انسانی مهم ترین مأموریت و هدف خود قرار داده است. این مهم از طریق ایجاد و افزایش آگاهی نسبت به این موضوع و ایجاد ظرفیت های محلی و سیاست های ارتقای زبانی و بسیج تمام توانایی ها و امکانات بین المللی انجام می شود.

منبع: chn newz

جلد ششم گیلان نامه در راه است

گیلان نامه - دفتر ششم شامل مجموعه مقالات گیلان شناسی به شامل 18 مقاله در حوزه های مختلف فرهنگ، تاریخ، مردم شناسی، هنر، ادبیات، در 270 صفحه در قطع وزیری به زودی به بازار می آید. این اثر هم اکنون درحال طی مراحل صدور مجوز است. گردآورنده مجموعه م.پ.ا جکتاجی و ناشر آن نشر گیلکان می باشد

سوم اردیبهشت سالروز تولد شیخ بهایی و آغاز هفته معمار است. به همین بهانه مراسمی برای بزرگداشت روز معمار در روز پنجشنبه ششم اردیبهشت ماه، با حضور جمعی از مهندسين معمار در موزه ميراث روستایی سراوان برگزار شد. در این مراسم از آقایان مهندس روبرت واهانیان و مهندس گودرز پرتوی دیلمی به خاطر تلاشها و زحماتشان در معماری و فرهنگ گیلان

تقدیر و از زحمات خانم مهندس پویا میروسی برای تلاش در پروژه موزه میراث روستایی گیلان تشکر شد.

مهندس انصاری رئیس سازمان نظام مهندسی در سخنرانی کوتاهی به برخی مسائل پیش روی معماری و شهرسازی گیلان اشاره کرد. دکتر طالقانی نیز موزه میراث روستایی گیلان را معرفی کرد و از مهندسين معمار خواست تا موزه را از تجربیات خود بی بهره نگذارند. همينطور خانم دکتر قزل اياغ پيرامون چالش های موجود در معماری

ورویارویی هنر سنتی با هنر مدرن و نیز زلزله و معماری سخن گفت.

در ادامه دکتر خوشنویس با بیانی شیوا به ارائه مقاله ای پیرامون محراب و رد یایی تفکرات ایران باستان در معماری اسلامی پرداخت. پخش فیلمی کوتاه از مراحل کار موزه و نمائنگی درباره شیخ بهایی از دیگر برنامه های این همایش بود.

اما شاید این روز و این هفته بهترین بهانه باشد که نگاهی به مشکلات معماری و شهرسازی شهر رشت انداخت. شهری که به جرأت می توان ادعا کرد فاقد هویت شهری است و اندک نموده های هویت آن نیز در خطر نابودی قرار دارند. برنامه ریزی شهری در رشت جایگاه چندانی ندارد و این موضوع در رفت آمد های هر روزه شهر که خیابانهایش از سالها پیش کم آمده اند به عینه دیده می شود.

رئیس سازمان نظام مهندسی در صحبتهایش به این موضوع تحت عنوان «عدم برنامه ریزی اولیه در ساخت و ساز شهری» اشاره کرد. او برنامه ریزی برای نماهای درست در شهر و نیز ضرورت تفکر مسئولین در ساخت و سازهای شهری را لازم دانست و از معماران خواست به یاری تخصصشان به این موضوع بیندیشند. شاید بتوان در پس صحبت های آقای انصاری دورنمایی از شهر بی شکل رشت را در نظر آورد. با فضاهایی که به ندرت با برنامه ریزی طراحی شده اند. با معماری ناهمگون. و فضای شهری که تنها فضای خالی بین ساختمان هاست. شهری که ساکنان را خسته تر می کند.

رودخانه که در شهرهای صنعتی به آن به دیده فرصت نگاه می شود در رشت لوله فاضلاب سرگشاده ایست که تنها هر چند وقت یک بار لایروبی می شود.

همین رودخانه در شهر هایی مانند تگزاس نوشدارویی است برای همه نابسامانی های فیزیکی شهر. آغوش گشاده ای است برای خستگی در کردن از جنجال زندگی صنعتی. رودخانه می تواند یآوری در طراحی شهری و پتانسیلی برای تلطیف شهر باشد. اما در رشت غده چرکینی است که بوی گندش تمام اطرافیان را عذاب می دهد.

آقای انصاری در صحبتهایشان به باغ های چای در لاهیجان اشاره کردند که کم کم به نوک قله شیطان کوه محدود گشته اند. ایشان طبیعت را عنصر توأم با معماری گیلان دانستند. عنصری که در حال حذف شدن است. اما کدام برنامه ریزی از جلوه های طبیعی شهری حفاظت کرده است و می کند؟ این در حالی است که فرصت صنعتی شدن و رشد کردن

به بهانه همین طبیعت سبز از ما گرفته می شود.

شاید فضای زیبای موزه میراث روستایی هم به این نوستالوژی جدایی از طبیعت دامن می زد. فضایی که عناصرش در عین سادگی فکر شده در کنار هم چیده شده بودند.

« فضای موزه جای تذکر و یاد آوری است. موزه به ما می آموزد که گذشتگان ما در کجای جهان ایستاده اند. سوالی که پاسخ

آن برای ما اگر نگوییم ناممکن، باید اعتراف کنیم دشوار است.» این جملات دکتر طالقانی است که 16 سال پیش در جریان زلزله رودبار در برابر نابودی معماری روستایی بی تفاوت ننشست و به همراه کریستین برومیرژه فرانسوی موزه میراث روستایی را بنیان گذارد. آقای طالقانی ادامه داد: «این معماری به باورهای مردمان احترام می گذاشته و در خدمت ساکنان این خانه ها بوده. نه برعکس».

با کمی جستجو در شهر هانیز نمونه های زیادی از این معماری را می یابیم. بناهایی که تنها به همت میراث فرهنگی می توانند پابرجا بمانند. به قول مرحوم ممیز حضور این عناصر مونومنتال برای جلوه های گرافیکی شهری ضروری است. بافت هایی که مثل همین خانه های موزه در خدمت به مردم بوده اند. بازارهایی که طراحی شهری خیلی بهتری از فضاهای امروز ما دارند. اما هیچ حمایتی از آنها نمی شود.

اما ناگفته نماند احیاء و مطالعه میراث گذشته تنها بخشی از نیاز برای هویت در معماری و شهرسازی است. ضروری تر از آن احترام به تخصص هاست. مردم باید معمار را بشناسند و برای طراحی خانه خود به او مراجعه کنند. ساماندهی شرایط معماری و شهرسازی به شدت نیازمند نیروی مدیریت کننده و نظم دهند است. با این همه، وجود نیروهای جوان و پر انگیزه نکته ای است که نمی توان آن را ندیده گرفت. معمارانی که اگر فضای کار مناسبی نداشته باشند، چاره ای ندارند جز پیوستن به سیل مهاجران. امید است برخوردهای سلیقه ای در طراحی و شهرسازی جای خود را به احترام و مددجویی از نیروی متخصص بدهد.

یادمان بماند، شهر نمود روحیه مردم است و بی هویتی و بی برنامه گی آن هیچ چیز را نمی تابد مگر آشفته گی اجتماعی.

حامد آہکی

نکته اصلی این است که این اخلاق ایرانیان هنوز هم

A cartoon illustration of an axe stuck into a tree stump. The word 'کيلان' (Kilan) is written on the stump.

دیگر وقت آن رسیده است که دولت ایران حداقل برای اینکه ثابت کند قومیت گرایی در ایران وجود ندارد به اقوام کوچکتر هم یک نیم نگاهی ببیند و امکانات بطور عادلانه تقسیم شود. و هر منطقه ای بر اساس استعداد های همان منطقه و منابع خود سرمایه گذاری شود.

میر عماد م. موسوی

هرچند ائتلاف هایی تحت عنوان اصلاح طلبی ویا اصولگرایی در شهرهای مهم تشکیل شد ، ولی یا قبل از انتخابات پاشیده شدند ویا افرادی که از میان آنها انتخاب شدند ، به خاطر گرایشهای سیاسی نبود ومحبوبیت عمومی شان بود که موجبات انتخاب آنان را فراهم کرد .

عدم تأثیر مباحث سیاسی درانتخابات این دوره ی شوراهای، به خصوص درگیلان، مؤید این نکته بود که همان اکثریت خاموش که درمواقع حساس حضور خودرا درمعدلات اجتماعی - سیاسی نشان می دهند، دانسته اند که حداقل در اداره ی شهرهای کمتر مورد توجه و اهمیت برای دولت ومسئولین رده بالا، مردان سیاسی چه همسو باجناح حاکم و چه مخالف - از قدرت و کارایی زیادی برخوردار نیستند و اعضای شورای شهر، باید افرادی باشند که درمیان مردم همان شهر زندگی کرده و با مشکلات شهرستان آشنا باشند و بیشتر از مسائل سیاسی، دغدغه ی توسعه و پیشرفت محل سکونت شان را داشته باشند.

غیر سیاسی شدن انتخابات به حدی بود که حتی ائتلاف کنندگان تحت عناوین سیاسی چه آنها که پایدار ماندند و چه آنها که از هم جدا شدند، نیز در روزهای نزدیکتر به انتخابات، از بیان شعارهای سیاسی خود طفره رفتند و سعی کردند خود را از مسائل سیاسی دور نشان دهند.

نکته مهم وتأسف برانگیز که در این میان باید به آن اشاره کرد، عدم حضور دانشگاه ها - و به خصوص دانشگاه آزاد - در موضوعات مهم اجتماعی و همچنین مورد بحث، در گیلان است. به طوری که با توجه به اطلاعات موجود، باوجود حمایت همه جانبه ی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی لاهیجان - به عنوان بزرگترین و متمرکز ترین مجتمع دانشگاههای آزاد درگیلان - از یکی از اساتید، فرد مذکور حتی جایی بین 20 نفر اول انتخابات شورای شهر لاهیجان نیافت و دیگر نامزد مطرح از این دانشگاه نیز، تنها با اتکا به چهره ی شناخته شده ی خود بین جوانان خارج از دانشگاه توانست به شورا راه یابد.

با غیر سیاسی شدن انتخابات این دوره، و روی آوری مردم به افراد امتحان پس داده در مدیریت مسائل روزمره ی زندگی، در شهرهای مهم استان برای افراد جوان وتحصیل کرده وهمچنین چهره های مردمی بازار باز شد و اینان بودند که وارد میدان شدند و مردم نیز آنها را قبول کردند.

خواست اصلی مردم از این افراد، مشخصاً رفع مشکلات معیشتی وسپس پرداختن به مسائل فرهنگی است. که اگر هردوی این هادرمسیر درست هدایت شوند، هرجامعه کوچک یا بزرگی خودبخود به سمت توسعه ی پایدار میل خواهد کرد. امید که با توجه به کاهش تأثیر خرید وفروش آراء درانتخابات این دوره وحمايت بیش از پیش مردم از منتخبین آن، این افراد بتواند با بودجه ی کمی که مثل همیشه، دراختیار استان گیلان وشهرهای آن قرار گرفته، اقدامات شایسته ای انجام داده ونشان دهند که اکثریت خاموش، بیشتر اوقات، درست تصمیم گیری می کنند.

اردیبهشت 1386

اشاره: نگاه آقای موسوی و تأسفشان از عدم تأثیر دانشگاه ما را بر آن داشت تا نظر خودمان را نیز در این باره بنویسیم:

اول: توسعه پایدار اگر خودبخودی بود که خوش به حالمان می شد. شاید کمی در این مقال جای درنگ باشد.

دوم: بهتر بود ایشان نگاه خود را متمرکز تر می کردند یا اگر قرار بود کل گیلان مورد بررسی قرار بگیرد بیشتر تحقیق می شد.

سوم: شوراهای اساسی ترین و پایه ای ترین رکن مدنیت اند که در واقع باید به صورت زیر بنایی به شاخه های بالاتر تأثیر بگذارند. در جامعه ای که به بلوغ مدنی رسیده باشد احزاب نقش غیر قابل انکاری در انتخابات بازی می کنند. بدین گونه که شناسنامه ای نسبی محسوب می شوند و مردم با توجه به دیدگاه های حزب، کاندیدای وابسته را انتخاب می کنند. احزاب به خواسته ها و برنامه ها و اهداف سمت و سو می دهند و آنها را تعریف می کنند.

افراد در معادلات و تصمیمات اجتماعی گروهی حرکت می کنند و هر فردی که انتخاب می شود عدهای حامی داشته است. در نبود احزاب قوی و مستقل انتخابات به سمت غیر سیاسی شدن سوق پیدا می کند. شناخت کاندیداها حالت فردی به خود می گیرد اما گرایش به توده ای عمل کردن از بین نمی رود، بلکه عوام گرایانه می شود و با حمایت های دسته ای و خانوادگی و گروهی به پیش می رود.

در این شرایط حمایت از کاندیداها که باید توسط احزاب تعریف و عملی شود به شیوه ای دیگر دنبال می شود و می تواند به رقابت های بین دسته ای و بین قومی منجر شود. مثلاً کاندیدا می تواند برای رأی جمع کردن به خصومت های بین دو روستا و دو محله دامن بزند. یا حرکات عوام فریبانه انجام دهد و تظاهر به مردم گرایی کند. این موارد در محیط های کوچک تر پررنگ تر است و متأسفانه نمی توان آن را مثبت ارزیابی نمود. (حتی اگر حالت ایده آل را نادیده بگیریم لا اقل می توانیم انتخاباتی را خواستار شویم که به سوی آن ایده آل حرکت کند.)

بدیهی است، دانشجو جماعت که با درس و کتاب سر و کار دارد و اصول جامعه مدنی را لا اقل در کتاب ها خوانده است نمی تواند با روابط فامیلی یا دسته ای و قومی و ... وارد انتخابات شود و جای شکایتی نمی ماند. در ضمن آیا هر زمان که بستری برای حرکت به سوی مدنیت وجود دته باشد، دانشجو ساکت از آن عبور می کند؟ و آیا دانشگاه برای این بستر سازی کم تلاش کرده؟

چهارم: آیا کسانی که با شعار غیر سیاسی بودن وارد انتخابات شدند، و این شیوه را تبلیغ کردند واقعاً غیر سیاسی هستند؟ نگاهی به ترکیب شوراهای اکثر مناطق ایران خودش پاسخ این سؤال را می دهد. فراموش نکنیم که شورای شهر رشت انتخاب غیر سیاسی را در همان دور نخست شوراهای تجربه کرد. آیا کاندیدای غیرسیاسی در مراحل بعد در برخورد با سیاسیونی که با آنها سر و کار داشت (و این به خاطر طبیعت مسئولیتش اجتناب ناپذیر است) معلق نماند؟

درباره شوراهای حرف بسیار است که اینجا جای مطرح کردنش نیست. تنها اشاره ای می کنیم به تغییرات قانونی که شورا ها را به «رستم بدون گرز»* تبدیل کرده و اختیارانشان را هرروز محدودتر می کند. با این حال امیدواریم همین شوراهای، با همین انتخابات، و با همین شرایط، غیر سیاسی عمل کنند و برای منطقه خود مفید واقع شوند.

زینة

*نماینده استان کردستان در شورای عالی استان ها تصریح کرد: دلمان برای شوراهای سوم می سوزد، چرا که آنها نویسنده بدون قلم هستند و رستم بدون شمشیر و گرز! (اعتماد ملی-1386/2/8)

گروه پژوهشی گیلان شناسی دانشگاه گیلان در اواسط اسفند ماه گذشته به منظور نقد کتاب دستور زبان گیلکی، نوشته جعفر بخش زاد محمودی میهمان جمعی از منتقدان و علاقه مندان زبان گیلکی بود.

این جلسه در تالار حمکت دانشکده انسانی دانشگاه گیلان برگزار شد و حاوی نکات مهمی بود که برای گسترده و بهتر شدن بحث های پیرامون زبان گیلکی نیاز است.

متأسفانه نویسنده در جلسه حضور نداشت. این باعث شد بسیاری از ابهامات و نقادی ها بدون پاسخ و توضیح باقی بماند و شرکت کنندگان هم به این موضوع اذعان داشتند. جلسه با یادبود و تصاویری از مرحوم محمد تقی میر ابوالقاسمی مورخ گیلانی شروع شد.

ابتدا محمد تقی پور احمد جکتاجی، ناشر این اثر در مقدمه گونه ای به معرفی کتاب پرداخت: «من در سال ۶۷-۶۸، با آقای بخش زاد آشنا شدم و ایشان از ابتدای آشنایی دغدغه چاپ این کتاب را داشت. بعد از ۱۷ - ۱۸ سالی که گذشت خوشحالم که این خواسته از قوه به فعل در آمد و توانستیم این کتاب را به جامعه فرهنگی گیلان تقدیم کنیم. در حوزه زبان گیلکی تا به حال دو، سه دستور زبان داشتیم. منتها به طور مستقل کار آقای بخش زاد، فراگیر تر و کامل تر بود. اولین بار مرحوم سرتیپ پور کتاب ویژگیهای

دستوری و فرهنگ واژه های گیلکی را تألیفی نمود که ناشر همان کتاب هم نشر گیلکان بود. آن کتاب بخشی ۱۵۰ صفحه ای درباره دستور زبان داشت و به ویژگیهای زبان (البته نه به صورت کامل) و فرهنگ زبان پرداخته بود. کتاب بعدی را آقای مسعود پورهادی تدوین کردند (ساختار زبان گیلکی در گویش رشتی). بحث نقد آن هم در همین دانشگاه گیلان صورت گرفت. کتاب دیگر مصدر در زبان

گیلکی (بخشی از دستور زبان هست) که کار آقای مرادیان گروسی است. اما کتاب آقای بخش زاد تماماً به دستور زبان گیلکی اشارت دارد. و همانطور که من در مقدمه اش به صورت حاشیه آورده ام، بر مبنای موازین سنتی زبان شناسی است.»

در ادامه آقایان عزتی، آریاپاد، رفیعی و رضایتی به ابراز نظر درباره کتاب پرداختند. به طور کلی در جلسه دو دیدگاه عمده وجود داشت. موضع دیدگاه اول بررسی و صحبت با تکیه بر علم زبان شناسی بود. و دیدگاه دوم که لزوم روش سنتی به عنوان پایه و زیربنا لازم می دانست.

آقای عزتی نخستین سخنران مجلس بود که صحبت هایش را با تعریف علم زبان شناسی آغاز کرد. ایشان زبان شناسی را بررسی علمی زبان دانست و ادامه داد:

«در زبان شناسی، زبان را با مفاهیم علمی بررسی می کنیم و هدف

جلسه نقد و بررسی کتاب دستور زبان گیلکی تألیف جعفر بخش زاد

ما شناخت سیر تکاملی دستور از شکل سنتی به شکل مدرن است. نمی خواهیم به شیوه سنتی نقد منفی داشته باشیم. بلکه می خواهیم «شناسیم». بررسی علمی با روش های علمی زبان عجین است. و روش علمی تشکیل شده از

روش جزء به کل و ما از استقراء به سمت نتایج حاصل از این داده های جمع آوری شده حرکت می کنیم. بنابر این اگر بخواهیم بحثی درباره زبان داشته باشیم، خود به خود دیگر گونه های زبان باید مجزا شوند.

زبان نسبت به گونه های کاربردی مثل شعر، نثر، یا یک نامه اداری تفاوت دارد. ما خود زبان را بررسی می کنیم. خود زبان، یعنی آن چه که هست، چیزی که ما گیلانی ها الان صحبت می کنیم و با آن در اجتماع ارتباط برقرار می کنیم.»

او در ادامه به «نظریه عمومی زبان» اشاره کرد و این اصول مشترک را عاملی دانست که به تجزیه و تحلیل زبان کمک می کند. آقای عزتی نداشتن این نظریه عمومی را یک نقص به حساب آورد.

او به «محدود کردن گونه های زبان» و «مخلوط کردن صورت و معنا» نیز اشاره کرد و تفکیک گونه های کاربردی زبان را برای بررسی درست ضروری عنوان نمود و گفت: اگر دستوری نتواند این مسائل را توضیح دهد ناقص محسوب می شود. معنا و صورت باید به طور مجزا بررسی شوند. در واقع صورت رابطه درونی زبان است و معنا ارتباط آن با

بیرون.»

آقای آریاپاد دومین سخنران جلسه بود. او سخنانش را با پیوند دادن زبان و اندیشه آغاز کرد و زبان و اندیشه را لازم و ملزوم همدیگر دانست. او گفت: «زبان هر انسان، اعتبار اوست و دستور هر زبان، اعتبار آن زبان است و گویش وران هر زبان هم باید در نگهداری و آسیب شناسی آن بکوشند.»

آقای آریاپاد کتاب فوق را کاری ارزشمند و ستودنی قلمداد کرد. و ادامه داد: «اگر ما حدود ۵۰ سال پیش چنین کتابی داشتیم امروز پژو هسگران بر اساس نیاز وارد حوزه های جدید تری می شدند. مثلاً زبان گیلکی را از دیدگاه زبان شناسی نظری یا عمومی مورد بررسی قرار می دادند که زیر مجموعه وسیعی مثل آوا شناسی نوین، معنی شناسی و لغت شناسی دارد.»

آریاپاد نکاتی چون ساخت نگارشی محکم، نثر صحیح و اصولی، ساده نویسی به منظور فهم مخاطب، ترتیب و توالی صحیح و روشمند از جنبه های مثبت کتاب دانست و در این رابطه گفت: تمام مطالب دستور زبان گیلکی به دنبال هم آمده و اشراف لازم را برای خواننده بدون خواندن دستور زبان فارسی (این خیلی مهم است) ممکن می سازد.

آقای آریپاد قسمت « فعل » را از اجزاء برجسته کتاب عنوان کرد . او معتقد بود مؤلف با تشریح مناسب و کامل افعال در زمان های مختلف، این ادعا را به درستی ثابت کرده که زبان گیلکی (با وجود افعال و صرف آنها و قاعده صحیح آنها) جامعیت آن را دارد که به عنوان زبان تعریف شود.

او بخش عدد و «حساب سیاق» را که در کتاب میراث ملی و فرهنگی قلمداد شده بود، از نقاط قوت اثر به حساب آورد. و ادامه داد : «صوت و آواهای گیلان هم خیلی خوب جمع آوری شده که دقت را نشان می دهد. از همه مهم تر در مورد آیین نگارش هم اطلاعات و ابتکارات قابل تأملی ارائه شده که آگاه شدن از آن به منزله یکسان سازی در منطقه ضرورت دارد و به نظر من با یک فراخوان جمعی و تخصصی متشکل از متخصصان و کارشناسان ادبی استان، باید این امر را جا انداخت. این موضوع دید تخصصی خاصی می طلبد که باید مجمعی درباره آن نظر دهند»

او در پایان گفت: « من معتقد م تا زمانی که یک ادبیات و دستور، پایه و مبنا نداشته باشد هیچ وقت نمی تواند به زبان شناسی جدید بپردازد.

کتاب با دانش صحیح و اصولی دستور نویسی سنتی و پایه منطبق است و حاصل دانش و بینش پژوهگرانه محقق محترم است و از دیدگاه من اولین کتاب جامع و کامل دستور زبان گیلکی است که تا کنون عرضه شده است و با اصلاحات لازم در چاپ های بعدی کامل خواهد شد و به عنوان پایه دستور زبان گیلکی همیشه ماندگار خواهد بود.»

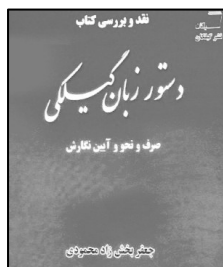
سپس دکتر علی رفیعی در سخنانی کتاب را نقد کرد و گفت شاید به جهت اختلاف متد برخی از مطالب برای بعضی دوستان قابل استفاده نباشد. او به بحث آوانگاری اشاره کرد و آن را اساسی دانست :

« مطالعات گویش شناسی به دو دسته مطالعات محدود و مطالعات گسترده تقسیم می شود. اگر بخواهیم اثر در محدوده ای خاص (مثل گیلان) بماند می توانیم از متدی دلخواه استفاده کنیم. اما اگر بخواهیم مأخذ قرار بگیرد و دیگر محققین از آن استفاده کنند ، کتاب نیازمند آوا نگاری است. در لابه لای کتاب مواد بسیار ارزشمندی وجود دارد. اما این مواد برای غیر گیلانی قابل استفاده نیست.»

او به مقایسه ای بودن کتاب نیز اشاره کرد و گفت: در این کتاب می توان هم زمان دستور زبان فارسی را همراه گیلکی یاد گرفت.

دکتر رفیعی در صحبت ها یش مواردی از قبیل نبود مقدمه جامع از جانب نویسنده ، نبود سند و منبع برای تعاریف (از جمله تعریف لهجه) را برشمرد

و ادامه داد: «نام این کتاب « دستور زبان گیلکی به همراه صرف ، نحو و آیین نگارش» می باشد. 290 صفحه از 310 صفحه کتاب "صرف" است. فقط 11 صفحه بحث نحو داریم و 9 صفحه آیین نگارش . بحث نحو یکی از دشواری های مباحث گویشی است . که در کل، در آن کم کار شده. با توجه به عنوان بهتر بود تناسب هم در نظر گرفته می شد. »

آقای رفیعی بحث حساب سیاق را جالب دانست و پیشنهاد داد آقای بخش زاد روی تاریخچه آن بحث کند و نتیجه را به صورت مقاله یا کتاب ارائه دهد. ایشان همچنین برای تقسیم بندی گیلکی به لهجه های داخلی و خارجی تقاضای سند کرد و توجیح

این تقسیم بندی را کمی مشکل قلمداد کرد و ادامه داد: «لهجه داخلی را هم (به جز گالشی) بر اساس شهر در نظر گرفتند . مثلاً لهجه رشتی ، گسگری و گالشی. من نوعی که با گیلان آشنایی ندارم در نقشه می گردم که ببینم گالش کجاست تا بروم گویش آن را پیدا کنم. و ما می دانیم که گالشی جنبه جغرافیایی به مفهوم زبان شناسی ندارد»

دکتر رضایتی آخرین سخنران این جلسه بود که بیشتر در جزئیات کتاب بحث کرد. او در ابتدا مراتب تقدیر خود را به آقای بخش زاد اینگونه ابراز کرد: من همت این پیر فرزانه را که در وائفسای عدم توجه مسائل قومی و گویشی سرهنگ وار قد بر می افرازند و کتابی را در طول سالیان دراز فراهم می کنند و کتاب دغدغه خاطر ایشان می شود، ستایش می کنم.

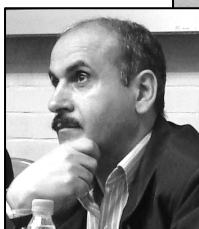
دکتر رضایتی دستور نویسی گیلکی را در مراحل آغازین بر شمرد و لازم دانست که از همین گام های اولیه به عنوان جایگاهی محکم استفاده شود

. اما جالب ترین قسمت حرف های آقای رضایتی اشاره ایشان یه مسائل مکتوب بود. که اینطور ادامه یافت: « نمی دانم اصلاً گیلکی نگاره های نوشتاری دارد؟ گیلکی آثار مکتوب ندارد و آثار مکتوبش هم به خط عارضی دیگری نوشته می شود . گیلکی زبان نوشتاری نیست. گفتاری است. پس بهتر بود در کتاب بر روی اصوات تأکید می شد نه بر نگاره های نوشتاری. نقل انواع "س" و "ز" چه فایده ای دارد؟ ما در گیلکی بر خلاف عربی فقط یک نوع "ز" تلفظ می کنیم.. خط هم که نداریم. و خط هم جنبه تاریخی دارد. لذا آوردن این حروف به نظر من هیچ توجیحی ندارند.»

آقای رضایتی در بخش دیگری از صحبتش اشارات کتاب در نوشتار را به خاطر نبود خط گیلکی فاقد وجهت قلمداد کرد. . همچنین عقیده داشت بهتر بود مطالعات به حوزه غرب گیلان متمرکز می شد .

او پیشنهاد کرد که در مورد تعاریف لهجه و زبان و گویش به کتاب های زبان شناسی استناد شود.

آقای رضایتی جزئیات زیادی از کتاب را مورد نقد قرار داد و در پایان نیز از زحمات مؤلف تقدیر کرد و کتاب را حاوی نکات و مواد خوبی دانست.

هنگامه اخوان

هنگامه اخوان در سال 1334 در فومن دیده به جهان گشود. صدای خوش در خانواده ی وی موروثی بود ولی او تنها کسی بود که آموختن آواز را به طور جدی و حرفه ای دنبال کرد. هنگامه خواندن را از 10 سالگی با آموختن آواز دشتی (از متعلقات دستگاه شور که خود دارای گوشه های متنوع است) نزد پدرش آغاز کرد. اولین بار پدر با او در مورد قمرالملوک وزیری صحبت کرد. وی شخصیت قمر را نه به عنوان یک خواننده بلکه به عنوان انسانی خیر و نیکوکار می ستود.

هنگامه اخوان پس از اتمام تحصیلات ابتدایی برای دیدن خواهرش به تهران رفت. در هنگام اقامت در تهران خواهر و برادرش او را تشویق به ماندن در تهران و تکمیل تحصیلات موسیقی نمودند. وی در آزمون رادیو برای خوانندگی شرکت کرد. در کاستی که از صدای خود ضبط و ارائه کرده بود یکی از آثار استاد تجویدی و تعدادی از ملودی هایی که پدرش به او آموخته بود اجرا شده بود. هیئت داوران متشکل از پنج نفر بود: علی تجویدی، مرتضی حنانه، حبیب ا... بدیعی، جواد معروفی و فلاح که همه از موسیقیدانان مطرح زمان بودند. سه نفر از داوران او را پذیرفته ولی دو نفر از او خواستند در آزمون دیگری شرکت کند. در آزمون دوم هنگامه اخوان به دلیل ندانستن ردیف پذیرفته نشد. او در کلاس های ردیف رادیو ثبت نام کرد و پس از تکمیل آموخته های خود در آزمون پذیرفته شد.

با تشویق مرحوم تجویدی هنگامه اخوان نزد استاد ادیب خوانساری (از اساتید بزرگ مکتب آوازی اصفهان) رفت و به آموختن ردیف و تکنیک های آوازی پرداخت. ابراهیم سرخوش (نوازنده ی مشهور تار) اغلب کلاس را به منظور کمک و همنوازی با هنرآموزان همراهی می

کرد. هنگامه اخوان به مدت ده سال نزد استاد خوانساری تلمذ نمود. کلاسها ابتدا در رادیو و سپس در منزل استاد تشکیل می شد.

از سال 1354 هنگامه اخوان شروع به خواندن در رادیو کرد و کار خود را با بازخوانی آثار قمرالملوک وزیری آغاز نمود.

همچنین با گروه های عارف به سرپرستی پرویز مشکاتیان. شیدا به سرپرستی محمدرضا لطفی و ... به عنوان خواننده همکاری داشت. وی کنسرت های زیادی در ایران و اروپا برگزار کرده است. در سال 1363 از سوی آرشیو صدا و سیما دعوت به همکاری شد. و هم اکنون در وزارت ارشاد به عنوان کارشناس موسیقی مشغول به کار است و به تدریس آواز نیز می پردازد. استاد نصرا... ناصح پور در مورد وی گفته است:

هنگامه اخوان یکی از بهترین خوانندگان زن ایرانی و صدای او یادآور صدای آسمانی قمر است. او در در چهارمین مجمع عمومی کانون خوانندگان خانه موسیقی به عنوان رئیس این کانون انتخاب شد.

محمود پاینده لنگرودی

به نقل از گیله وا - ویژه نامه پاینده

م.پ. جکتاجی

هر جور بخوانی رواست، چه به مفهوم "محمود پاینده" در آثارش، چه به تعریف "جاودانه ومانا" در آثارش. در اصل فرقی نمی کند، به یک جا می رسد. از محمود پاینده لنگرودی تا کنون این آثار منتشر شده است:

گل عصیان (مجموعه شعر فارسی)، 1336

مثل ها و اصطلاحات گیل و دیلم، 1352

آیین ها و باورداشت های گیل و دیلم، 1355

قیام غریب شاه گیلانی، 1357

یه شو بوشوم روخونه، 1358

فرهنگ گیل و دیلم، 1367

دکتر حشمت جنگلی، 1368

خونینه های تاریخ دارالمرز (گیلان و مازندران)، 1370

شعرهای گیلکی افرشته، 1374

پاینده از سال 1352 دوره بلوغ و پختگی کار خود را آغاز کرد و بتدریج توانست به عنوان یکی از پایه های اصلی، مقاوم و شکیل مطالعات گیلانشناسی در جامعه فرهنگی گیلان تثبیت شود.

« مثلها و اصطلاحات گیل و دیلم ، آئینها و باورداشتهای گیل و دیلم و فرهنگ گیل و دیلم سه کتاب ارزشمند او در حوزه مردم شناسی گیلان به حساب می آیند و در واقع مجموعه بدیعی از واژه ها ، مثل ها، تعبیر ،

سوسن چلچراغ

نایاب ترین گل دنیا در حوزه آبریز خورگام

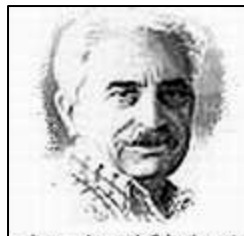
در سال 1354 گیاه شناسی به نام **لدریوری** در حوزه آبریز **خورگام**، روستای **داماش** موفق به شناسایی این گونه نادر شد و پس از آن سوسن چلچراغ کانون توجهات داخلی گردید. پس از معرفی این گل به دولت ایران در همان زمان از سوی شورای عالی محیط زیست در زمره آثار زیست محیطی ملی کشور به ثبت رسید و طی این سالها رویشگاه سوسن چلچراغ در روستای داماش به مساحت 4 هکتار تحت حفاظت قرار گرفته است.

قامت این گل حدود یک متر است و از آنجا که گل‌های آن به طرز خاصی به پایین برگشته اند نام سوسن چلچراغی به خود گرفته است. گل ملی سوسن چلچراغ، تنها گلی است که در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده است. **گل سوسن چلچراغ** از تیره لی لیوم بوده و فقط در منطقه **رودبار** در حوزه آبریز **خورگام** در دهکده **داماش** و **لنکران جمهوری آذربایجان** رشد می کند. زمان رویش این گل در ماه های خرداد و اوایل تیر است که به صورت گلی با قامت بلند به شکل واژگون شکفته می شود. شکوفه های این گل با رنگ سفید به صورت واژگون باز شده و انتهای گلبرگهای آن پوشیده از دانه های برجسته و پرچم های بسیار بلند است. سوسن چلچراغ به دلیل این همه زیبایی و ارزش، از سال 1355 رسماً توسط سازمان حفاظت محیط زیست مورد حفاظت قرار گرفت و در فهرست آثار ملی طبیعی کشور ثبت شده، از آن زمان تاکنون 27 سال می گذرد.

سوسن چلچراغ هنوز هم به طور کامل توسط سازمان حفاظت محیط زیست گیلان نگهداری می شود و با توجه به نادر بودن این گل ملی و ثبت شده در فهرست میراث طبیعی، سازمان محیط زیست اطراف این زمین را حصار کشی کرده و از آنجا که این منطقه جزء مناطق چهارگانه سازمان حفاظت محیط زیست کشور است هرگونه بهره برداری از آن تنها با مجوز رسمی از دفتر وزارت و بازرسی سازمان محیط زیست کشور ممکن خواهد بود. البته بسیاری از شهروندان **بره سر**، **مرکز بخش خورگام** موفق به پرورش این گل زیبا و کمیاب در باغچه منازل خود شده اند و این فرصت خوبی است تا **شهرداری بره سر** و **بخشداری خورگام** و در راس همه آنها **اداره کشاورزی بره سر** اقدام به گسترش آن در دامنه های زیبای **بره سر** نمایند.

اصطلاحات، آداب و سنن مردم گیلان است که در شرف امحاء و فراموشی بوده است و محمود آنها را پاینده کرد.

"یه شو بشئوم روخئون" و "لیله کو" دو دفتر شعر گیلکی پاینده بیان احساسات شاعرانه و در عین حال دردمندانه از زندگی مردم

رنجکشیده ولایتش است که شاعر با زبان قومی خود آن را فریاد می کند، و مردمش چه آسان و زیبا آن را تا مغز استخوان خود درک می کنند و شاعر شهر خویش را باور می کنند.

در « شعر های گیلکی افراشته » اگر چه به عنوان گردآورنده و مترجم حضور می یابد اما انگیزه کار بخاطر اهمیت وجود افراشته به عنوان یک شاعر مردمی و پیشکسوت در شعر گیلکی است که رغبت او را دامن می زند. مضافاً به این، کار زیبای او در عرضه این اثر ضبط پاره ای از اشعار افراشته بود که تا پیش از این تاریخ در هیچ مجموعه دیگری ثبت نشده است. در واقع این کتاب دیوان کامل افراشته است. او ده جلد کتاب راجع به گیلان نوشت اما در پردازش آنان جز به مردم و شأن بخشی به آنان، تقدیر از آزادی و وطن خواهی و شرافت انسانی، بیان احساسات به زبان مادری، در نکوهش جنگ و خونریزی و ستایش از برکات فکر نکرد. انسانی که چنین می اندیشد جهانی است و هر قوم پرداززی بسته نمی ماند. یادش گرامی.

مهدی امیری نظری بررسی - منبع: دیلمستان.

(<http://www.deilamestan.com>)

زیته

<http://zite.wordpress.com>

وبلاگ زیته هم بالاخره راه اندازی شد. حالا زیته را می توانید به صورت آنلاین هم بخوانید. تا اینجا تمام مطالب شماره های ششم و هفتم بر روی وبلاگ قرار گرفته، ضمن اینکه نسخه pdf سایر شماره ها هم در صفحه ارساو وبلاگ موجود می باشد. قسمتی هم با نام "زیته در سایر رسانه ها" در وبلاگ گنجانده شده که به نحوه بازتاب کار این نشریه دانشجویی در بقیه رسانه ها به خصوص سایتهای اینترنتی می پردازد.

زیته با چند هدف ایجاد وبلاگ دست زد. یکی از آنها گسترش دامنه مخاطبان بود و در برگرفتن مخاطبان خاص اینترنتی.

گسترده تر شدن مطالب وبلاگ نسبت به آنچه در نشریه کاغذی چاپ می شود، یکی از مسائل دیگری است که از ابتدای کار وبلاگ مدنظر بود، به این ترتیب بنا داشتیم علاوه بر گسترش دامنه مخاطبان، دامنه کاری خودمان را هم گسترش دهیم که البته هنوز میسر نشده است.

موسیقی گیل و گالش

<http://www.galesh.ir>

"پرداختن به موسیقی و نوشتن تذکره اهالی آن، آنهم در زمانه ای که غم نان اهم غمهای مردم است و عرفان و معرفت و عشق لقلقه زبانهاست، کاریست بسیار دشوار و طاقت فرسا. به خصوص نوعی موسیقی محلی گیلان آنهم موسیقی گالشی که در طمطراق ارگ و جاز و گیتار و در زیر لگدهای بیرحم تجدد له شده و حضوری کمرنگ دارد."

اینگونه صفرعلی رمضانی سختی کارش را در پرداختن به موسیقی گیل و گالش و معرفی آن بازگو می کند. رمضانی کارش را در اینترنت و سایت موسیقی گیل و گالش به تازگی شروع کرده ولی در همین زمان کوتاه مجموعه جالبی از نوشته ها شامل زندگینامه ها، ساز شناسی، تقسیمات موسیقی و سایر مقالات را گردهم آورده است. سایت همچنین دارای یک بخش دانلود موسیقی هم هست سایت موسیقی گیل و گالش در صورت ادامه کار می تواند به مرجع مناسبی از موسیقی محلی گیلان تبدیل شود.

مدیر این سایت در نظر دارد به زودی موضوع کار خود را گسترده تر کند و علاوه بر موسیقی جلوه های دیگر فرهنگ گیلان را نیز وارد مجموعه اش کند. نا گفته نماند سایت فوق اولین مرجع تخصصی موسیقی گیلان در دنیای مجازی است. برای دوستان پر تلاشمان در این سایت بهترین ها را آرزو می کنیم.

شمالیها

<http://www.shomaliha.com>

شمالیها سایتی است با موضوعات متنوع، از تاریخ و فرهنگ تا اجتماع محیط زیست. اما وجه اشتراک همه آنها درون مایه اصلی آنهاست که همان گیلان و مازندران است. نویسندگان آن (رضا اشکوری، ماکان ساحلی و کاوه اسپندار) کار خود را اینگونه معرفی می کنند: "شمالیها، گاهنامه اینترنتی است که تلاش میکند در حد توان خود هم میهنان مان را با تاریخ، فرهنگ و ادب مردم نجیب، فروتن و تلاشگر گیلان و مازندران آشنا کرده و در عین حال به بررسی علل معضلات و مشکلات اجتماعی و زیست محیطی شمال ایران بپردازد.

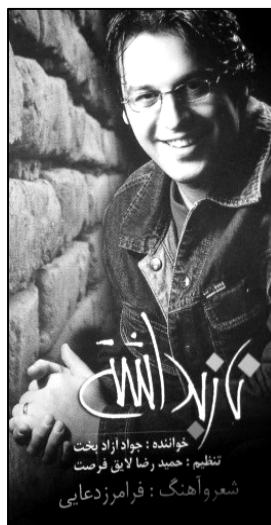
شما می توانید گوشه هایی از تاریخ گیلان و مازندران، کارنمای زنان کارای شمال، غذاها و نقشه شمال و ... را در این سایت ببینید. نکته جالب در مورد این سایت نگاه مسئولانه دوستانمان است به مقوله های مرتبط. خوشبختانه سایت شمالیها تنها به معرفی جلوه های فرهنگ و هنر اکتفا نمی کند. بلکه با «دیدنی روشن» بسیاری مواقع تحلیل های جالب و رو به جلویی ارائه می دهد

ناز بداشته

شعری از م. راما

ای شوماره نشریه زیته مئن خاییمی راجع به ایته کار فرهنگی شیمی امره گب بزنینم. ای کار ایته آلبوم موسیقی به نام "ناز بداشته" ایسه که اونه شعر و آهنگئون همه گیلکيه و تازه به بازار بَمَه.خونده آقای جواد آزاد بخته و اون تنظیم توسط آقای حمیدرضا لایق فرصت صورت بیتته. اما نوکته جالب اینه کی ای کار شاعر و آهنگساز آقای فرامرز دعایی گیلان قدیم و بنام خونده ایسه. فرامرز دعایی پس از خیلی زما دوری از شاعری، خوندگی و آهنگسازی دوباره وگرددسه به دنیای موسیقی. ای آلبوم هشته آهنگ دأره که چارته فرامرز دعایی، شعر و آهنگشه بوته و سو ته شعر و آهنگشم فرزند دعایی جی ایسه کی اون کوچی برأره. ایتم نی شعر فرهاد پاک سرشت جی ایسه و اون آهنگه حمیدرضا لایق فرصت بساته.حال و هوای آلبوم مجموعاً فضای شادی دَره که معمولاً جوان پسند ایسه، البته ناگفته نمانی کی جواد آزاد بختم خیلی دیل نیشین بخونده.ایته از کارای پورجاذبه، ای آلبوم مئن بازخونیه آهنگ بسیار معروف و حزین "یاد فقیران بوگودی" ایسه کی دعایی اونه سال 1354 بخونده بو. ای کار جواد آزادبخت نشون بده کی هنوزم کی هنوزه امی خوندگان قدیمی سابق مونستن در دیل مردم اهل دیل جا دأرده.

بیوگرافی مختصری کی دعایی جی آلبوم جلد پوشت بَمَه به ای صورت ایسه: دعایی در سال 1331 ایته خانواده هونرمند، هونردوست و اصیل لشت نشائی مئن به دنیا بَمَه و خو شعر و آهنگئون امره کی مردم و جوونون اونه پسند گودد تبدیل به ایته چهره بوبو. دعایی سال 83، پس خیلی زما دوری و انزوا جه دنیای موسیقی، با اجرای آهنگ "زاکي جان"، گیلان صدا و سیما مرکز مئن دوباره او شیرین خاطرات خوندگیه خو دوستدارون ره زینده گوده.هو سال مئن، دعایی، در جشنواره یزد روتبه اول موسیقی مقامی کشوره به دست بأرده.

اگرچی گذر سالیان عمر واسی، دعایی د او سابق دعایی نیه ولی هنوزم نی کی خو دهنه وا کونه اینگار هو جوون دعایی ایسه. ایشالله دعایی مونستن خونده، آهنگساز و شاعر آینده مئن ویشتر پیدا بی، تا موسیقیه گیلکی خو جایه بهتر پیدا بوکونی. با آرزوی موفقیت برای موسیقی گیلان

تی تی بوده خلی دار
طلبل و شیپور بهار
باغ مین جار بزه
خزه از خو ویریه
علف از خو ویریه
گل شیپوری خو شیپوره بزه
کوتکوتو عطره بده

کی خوته؟ / کی ایسه؟ / کی بوشو؟ / کی بَمَه؟

بیست و یک روز دیگه
آمه همسایه خوئه
تخم مورغوئن شیکینن
جوجه مورغوئن در آنن
می دیلی خانه آمه مرغوئن
توخم بیسیار بوکونن
ماشین جوجه کشی خوار بوکونن

می دیلی خانه آمه خونه
همه خونه ببون هر رو بهار
ولی افسوس کی ایبار
قرض آمه خوئه ایسه
بانک رهنی خو دوته دسته بَنه می پر سر
هر چی کونه نشنه
می ماری حوض کنار ناله کونه
یا ابوالفضل رشید!

خزه از ای سر دیوار حیاط
شنه تا او سر دیوار حیاط
خزه خسته نبته

گل شیپوری خو شیپوره بزه
کوتکوتو عطره بده

کی بوشو؟ / کی بَمَه؟ / کی خوته؟ / کی ایسه؟

توتامی (عاشقانه)

dani dus dashtana chi vasin dust daram?
ane vasin ki tanam
mi mohabata nesara kunam
vaghti narahati
ti ghamo ghuseya mi dile mian ja badam
ti dile mian shadi bekaram
va a zamat mi dastane garmaya hes kuni

شهاب گرکانی

بهارون

سبزی تیم بیچارونه
تی تی هالی دارونه
گورخونه و توند وارشی
ویل و بلیه چوچارونه
تیم ویتنه ، نشاستنه
هر چی بیی بهارونه
جا دوخوسه، چوپاکوئی
شادی کوچه زاکونه
تی رافایم، درا پایم
بهارونه ، بهارونه ، بهارونه

سبز شدن بذر های برنج است
شکوفه درخت آلوچه است
آسمان قلمبه و باران شدید
جنب و جوش مارمولک هاست
انتخاب بذرها و قراردادن آن در مزرعه
هر چه باشد موقع بهار است
قایم باشک بازی و (که در آن پاها را با طناب به چوب بسته و
راه رفته یا توپ بازی می کنند) باعث شادی بچه های کوچک
است.

منتظر تو هستم، به در خیره ام « مواظب درم »
موقع بهار است ، موقع بهار است ، موقع بهار است

امین حقانی

(1)

سوز و سرمای زَمَت، او خوشکه دار،
خوش زو پته ئنه بیرون آرده دره؛
مو چره باروئا جی تازه نبوم!!؟؟

(2)

عین باروئن بهار نمم بی
تو می تازه زخم به مرحم بی
هچی تاسیوئن ندانم به خودا
آخه تنهایی زَمَت همدم بی

میر عماد م. موسوی

دانی دوس داشتنه چی واسین دوست دارم؟

انه واسین کی تانم

می محبتا نثارا کونم

وقتی ناراحتی تی غم و غوصه یا می دیلّ میان جا بدم

تی دیلّ میان شادی بکارم

و آزما ت می دستان گرمایه حس کونی

پرسشنامہ

فکر کونید آخر بدبختی چیسہ؟

— آنکی آدم جودہ زبان آمرہ جدول ضربا امتحان بدہ.

کویہ شیمی دیل خایہ زیندیگی بوکونید؟

— پرانتز دورون.

شیمی جورترین خیال، دونیایی سعادت جہ چیسہ؟

— آنکی سعادت مند قُمی دہ آواز نخانہ!

چی خطایی یا زودتر تانیدی ببخشید؟

— چاپی غلطانہ یا ایملائی غلط، چون کی اگہ آمان صابونہ سین آمرہ

بینیویسیم صابون کف نوکونہ.

مردکانی کی قصان دورون پستند کونیدی کیان ایسید؟

— مردکانی کی صفحہ 174 دورون بہ قصہ بابیدو 175 دورون

خودکوشی بوکونید.

شیمی محبوبہ آدم تاریخ دورون کیسہ؟

— من جغرافی دورون اون دونبال گردم.

زنانی کی تاریخ میان یا واقعی زیندیگی میان پسند کونید

کیان ایسید؟

— نانم.

زنانی کی قصان دورون پسند کونید کیان ایسید؟

— مرہ مربوط نیہ.

شیمی نقاش محبوب کیسہ؟

— تمام ساختمان نقاشان کی بدقول ایسیدی و نشا فہمستن کی

اوشان کفش سیفید ایسہ یا سیا...

شیمی محبوبہ آہنگساز کیسہ؟

— بولبولی کی فناری یا بہ عونوان خو آسیستانی قبول بدارہ.

صفتی کی زناکان میان دوست دارید؟

— آنکی شیش در چارہ عکسانا کارت پوستال جہ بیشتر دولت

بداریدی.

فضیلتی کی انتخاب کونید؟

— کفش بند دوستن رہ صندلی یا تکیہ نوکونیم.

مشغلہ ای کی شمہ رہ خوش آیہ؟

— دفترچہ تلفنہ تحلیل فلسفی کودن.

شیمی دیل خایہ کی جا ببید؟

— من فیلم بازی نوکودم کی بدانم تانمہ خودم جا گب بزئم یا نہ.

شیمی خصلت اصلی؟

— دوست داشتن تمام 6 شمارہ ای تلفناتی کی اوشان 5 بوق زنہ.

شیمی عیب اساسی؟

— ہمہ تان اساسی ایسید.

شیمی نہایت خیال، خوشبختی جہ؟

— آنکی ہیندی فیلمان، فارسی جیر نیویس بدارید و فارسی فیلمان

ہیندی جیر نیویس.

شیمی پیلہ ترین بدبختی؟

— وقتی بہ دونیا باموم صفر 8 اشغال بو.

کویی تا رنگہ دوست دارید؟

— ساختمان نقاشانہ واستی واورسم.

کویی تا گولہ قبول کونید؟

— گولانی کی فارسی شعر بولبولانہ ہزار سالہ تحمل کونیدی.

جہ پرندہ ای یا دوست دارید؟

— پرندہ ای کی شاعران موعاصر دست جا در آمان بہہ.

شیمی محبوبہ نیویسندان کیان ایسید؟

— اون کسی کی دفتر تلفونا تالیف بوکودہ و برادران شوجاعی گلستانہ...

شیمی محبوبہ شاعران کویی تایید؟

— شاعرانی کی وقتی اوشان شعر تایپ بہ تازہ شعر مفہوم عاطفی پیدا

کونہ و شاعر شعر تایپ پس موٹعد بہہ.

کویی تا صفتا شیمی ریفیقان میان ویشتر پسند کونید؟

— اگہ دیسک کمر داریدی دوتا کلمہ ی نخجوان و محجوبا خوشان

نامہ یان دورون نیویسیدی چون کی آ دو تا کلمہ خوشان پیچ و تاب

آمرہ آدمہ دیسک کمر آورہ.

کویی تا (ریفورما) ویشتر تحسین کونید؟

— ریفرمی کی آمول شہردار بوکود کی اولان رخت دوکونید.

موہبتی کی شیمی دیل طبیعت جا خاستی؟

— دستگاہ شورا کی واستی نمکدان امرہ اجرا بہہ.

چی خاستید ببید؟

— می عینک نومرہ ہمیشہ نومرہ ی موقت بہہ.

شیمی دیل خایہ چوتو بیمیرید؟

— رادیکال جیر یا پرانتز میان یا پرانتز آخر ویا آخر جوملانی کی جفا

و وفا امرہ تمانہ بہہ. یا عیدی کی پزشک قانونی بوشوبی موسافرت.

الان شیمی وضع روانی چوتو ایسہ؟

— می ساعت کوک تمانہ بوستہ.

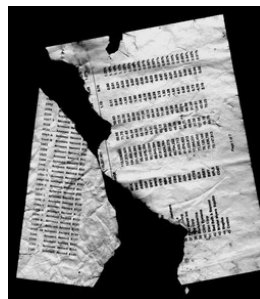
شیمی پیام چیسہ؟

— کوک ساعتا موراجعہ بوکونید.

سر جوخه

نویسنده: ریچارد براتیگان / واگردان به گیلکی: تینا توحیدی

مَره یاده کی ای بار می خیال میانی ژنرال ببوسته بوم. آ جریان جنگ جهانی دوم شینه کی امان شوئیم دبستان. ایتا انقلاب کاغذ باطله را دکفته بو کی ای تا پیله نظامی جریان مانستن، سر و سامان داشتی.

جریان اتو بو: هر کس کی پنجاه کیلو کاغذ باورده بی تانستی سرباز ببه. تی کاغدان به هفتاد و پنج کیلو که فارسه بی درجه سر جوخگی فیگفتی. صد کیلو آمره گروهان بوستی و کاغدان وزن کی هتو شویی بوجور ده آخر به سر ره آدم بوستی ژنرال.

فکر کونم کی ژنرال بوستن ره ای تن کاغذ

لازم بو یا ایته پیچه بیجیرتر مثلاً نیم تن. اون اندازه مَره یاد دینه اما کاغذ جمع کونی ژنرال بوستن ره، هو اول کار آسانه. اول بوشوم باطله کاغدان سر وقت کی آ طرف او طرف خانه کفته بید. همه تان بوبوشتیدی سه چهار کیلو. هیه بس اعتراف بوکونم کی ایته پیسغالی بوخورده می ذوق میانی. نانم چره فکر کودیمی کی خانه آ کاغدان جا پوره. خیال کودیمی کی همه جا از آ کاغدان فوؤسته ذره. آدم حیران مانستی کی آئوو. آ کاغدان چی آمی آمره آتو بازی داریدی! آدم هی ذره خیال نوکونه کی آن همه کاغذ هه ایته پیچه ببه!

اما ولانستم می حال بیگیره. دکفتم خیابانان میان و بوشوم مردوم خانه آن در سر و اوشانا بوگوفتم کی اگر هر تا کهنه مجله یا باطله کاغذ دریدی مَره فدید کی اوشانه اهدا بوکونیم جونبش کاغذ ره و آتو بتانیم جنگه بریم و بدی پترا بیرون باوریم.

ایته پیر زناک با قاعده بینشت می حرفان سر و بازون ایتا نوسخه مجله زیندگیا کی تازه پخوانده بو باورد و مَره فدا. می زبان بند بامو بو و دالا بوسته بوم و هتو مجله یا فاندستیم کی اون ذرا دوست. مجله هنوز گرم بو! بعدی خانه کی بوشوم هیچی گیر ناورد. بوگو ایتا خاشه پاکت نامه! چون ایتا زای جلوتر از من فارسه بو و هر چی داشتیدی فیگفته بو. خانه ی بعدی یم کی بوشوم هیشکی دینه بو.

ایتا هفته هتو دیوانان مانستن خیابان و خانان میان چرخستیم تا آنقدر کاغذ جما کودم تا بتانم بیم سرباز.

او بیلوارث درجه سربازیا بنم می جیب میانی و واگردستم به خانه. هنوز هیچی نوبوسته امی کوچه میانی ایتا عالمی افسر و ستوان و سروان پیدا بوبوسته. من کی می سربازی درجه یا تاوادم کومود میانی و ایته موشته جوراب فوکوده بوم اون رو.

ایچه دترتر بازم بوشوم کاغذ دونبال. ای نفر زیر زمین میانی ایته عالمی مجله ی معدنچی پیدا بوکودم کی سر جوخگی درجه ره کفایت کودی. اونم بوشو او جورابان زیر و سربازی درجه پهلوو...

او زاکانی کی خب لباس دوکودیدی و ایته عالمی خوشان پتر جا پول جیب فیگفتیدی هر روز خوشان ره گرم کاغذ خوردیدی و آسه خوشان ره بوبوسته بید ژنرال. زمین بازی میانی یا وقتی مدرسه جا کی گره واگردستیمی خوشان غبغا باد کودید و راست راست را شوئید اینگار کی عصا قورت بده بید.

ایچه بازون می پور افتخار نظامی زندگیا ولاکودم بوشوم سر خورده کاغذی ساین (1) کار میانی. اویه کی شکست خو ره آتو موعرفی کونه: ایتا چک برگشتی یا ای نامه کی ایته عشقه تومام کونه. یا هر چی کی آدم اون خواندن آمره زرخا به.

(1) سایه های کاغذی سرخورده

خاطره:

برای اردشیری که بزرگ بود

امیر علیجانی پور

یادش بخیر اون سالها که من کلاس استاد اردشیری می رفتم. روز معلم که می شد همه بچه ها-چه اونایی که همون سال شاگرد ایشون بودند و چه اونایی که سالهای قبل نزد استاد شاگردی کرده بودند-خونه استاد می اومدند و با هر وسیله ای از استاد تقدیر می کردند. اون سال آخر -که-

اولین سال ورودم به دانشگاه بود- من هم رفتم پیش استاد. هیچوقت یادم نمی ره. خیلی خوشحال شده بودند. از اینکه بعد از مدتی اومده بودم خونه شون. آخه بعد از اعلام نتایج کنکور حدود 6-7 ماهی می شد که ندیده بودمشون. لحظه شماری می کردم که روز معلم بیاد و به بهانه ای برم و آقای اردشیری رو ببینم. ولی کاش دنبال بهانه نمی گشتم. کاش بیشتر و بدون بهانه می رفتم و استاد رو می دیدم. چون اون روز معلم که برای تقدیر از ایشون رفتم آخرین دیدار ما بود. یادم می یاد پنجشنبه بود حدود ساعت 5/5-6 خونه استاد رسیدم. استاد سر کلاس بودند. مثل همیشه شاداب و پر انرژی. دخترا سر کلاس بودند و من پایین منتظر استاد موندم. منو که دیدند اومدند پایین. یادش بخیر همیشه منو "سیا" صدا می کردند. گفتند: "سیا چرا زحمت کشیدی."

از من پرسیدند: "تو چی قبول شده بودی؟" گفتم جامدات گیلان. گفتند: "خیلی خوبه، بخون، بخون موفق می شی."

حالا مدتها از اون روز می گذره. و پنجشنبه 27 اردیبهشت ماه ساعت 16.30 الی 18 مراسم یادبود ایشون در خانه میرزا کوچک برگزار میشه. مراسمی برای اردشیری که بزرگ بود.

نشست نقد و بررسی اشعار نصرت رحمانی

در تاریخ ۳۰ فروردین ۸۶ در گروه شعر و ادب فارسی خانه فرهنگ گیلان برگزار گردید

آرش رحمانی فرزند نصرت رحمانی (داستان نویس)

